

APOŠTOLSKÁ CÍRKEV sbor Kolín

Apoštolská církev (dále jen AC) patří mezi evangelikální církve, z hlediska věrouky a mezi církve letniční z pohledu praxe. Vznikla na začátku 20. století a po desetiletích práce v ilegalitě a nejrůznějším pronásledování nacistickým a komunistickým režimem, byla povolena a zaregistrována někdejším Československým státem 25. ledna 1989. Nyní je AC rovnoprávnou církví mezi všemi křesťanskými církvemi našeho státu. Dokladem je členství AC v Ekumenické radě církví České republiky. V rejstříku registrovaných církví a

náboženských společností Ministerstva kultury ČR, jsou jako sídlo AC uvedeny Albrechtice u Českého Těšína, ulice Pod Červenkami 504. Zde, v Albrechticích, sídlí Rada AC. Orgánem AC je však podle ministerského zápisu biskup, který může jednat jménem církve ve všech věcech zcela samostatně.

Biskup AC sídlí v našem městě, na adrese: ulice V Zidkách 402. Současným biskupem AC je bratr Martin Moldán Budovu V Zidkách 402 odkoupila AC počátkem 90. let 20. století a vlastními náklady s pomocí církvi ze zahraničí ji rekonstruovala do dnešní podoby. Dříve zde byla také umístěna tzv. Letniční biblická akademie (biblická škola), posléze přejmenovaná na Vyšší odbornou školu misijní a teologickou. Ta se dnes nachází na adrese Kmochova 248, v nově rekonstruované budově a navštěvuje jí, v závislosti na demografickém vývoji společnosti, cca 20 – 30 studentů. Ředitelem školy je bratr Mgr. Milan Buban. Jednou z nejvýraznějších osobností AC je dřívější biskup církve Rudolf

Bubik. Ten je současně i autorem několika odborných knih nejen o historii, nýbrž i o věrouce AC. V budově V Zídkách je dnes, kromě sídla biskupa církve, sálu modlitebny, administrativních prostor a dvou služebních bytů, internát pro studenty. Pastorem kolínského sboru AC je bratr František Flek. Sbor samotný se skládá zhruba z padesáti věřících. Z nich je dvacítko přímo kolíňáků a zbytek se k víře hlásí z okolí města. AC neuznává celibát v té podobě jak to vidíme u katolických kněží, čehož důkazem je i místní pastor, ženatý otec dvou dětí. Ženy jako možné duchovní AC plánovitě nepřipravuje ani nevychovává. Nebrání se však ženě v pozici, např. pastora, pokud toho dosáhne silou

osobnosti, svým přirozeným růstem, kde je patrné Boží povolání Financování AC probíhá podle zák. 218/1949 Sb. ve znění platných předpisů, o hospodářském zabezpečení církvi a náboženských společností státem. Tyto státní finanční prostředky jsou určeny na platy a pojistné duchovních, platy a pojistné administrativy a věcné náklady církvi a konečně na opravy církevního majetku. AC vede své věřící k vědomí, že je potřebné poskytovat ze svého finanční prostředky na provoz a další aktivity církvi. Případná netečnost k této, řekněme nepsané povinnosti, však nijak neomezuje žádná práva věřícího. Při bohoslužbách se též pořádají finanční sbírky, např. na tzv. adopci na dálku. Konkrétní věřící AC v Kolíně takto podporují několik afrických dětí a umožňují jim tak získat určité vzdělání Církev vyvíjí další charitativní aktivity zasvěcené především mládeži a motivaci a praktickému naplňování Velkého poslání AC, které je charakterizováno slovy z Matoušova evangelia: „Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“

Kronikář se osobně zúčastnil jedné z bohoslužeb AC, která se uskutečnila v modlitebně v ulici V Zídkách. Zapůsobila na mě civilností, duchovní nemá žádný speciální úbor, viz fotografie výše, zpěvností a nepochybnou oddaností víře AC u všech

zúčastněných. Zpěvnost byla dána přednesem pastora Františka Fleka, který svůj zpěv i zpěv všech přítomných doprovázel hrou na kytaru. Text zpívaných písní se promítal na čelní zeď modlitebny. Nutno dodat, že všechny zpívané texty – to byla chvála Otce na nebesích. Modlitby nepřednášel pastor, nýbrž vždy některý nebo některá z přítomných věřících. V bohoslužbě působily příjemně slovní vstupy manželky pastora, paní Radky Flekové. Pro zúčastněné věřící musel být emotivním zážitkem krátký obřad, kterým byl za člena AC přijat jeden z mladých mužů, viz fotografie výše. Závěrečné pastorovo kázání, které bylo přiměřeně dlouhé, bylo jistě důstojným vyvrcholením celé bohoslužby.

Snímky z bohoslužby Apoštolské církve.